

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 6. ЈУНА 1899.

Број 21.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

О Б Ј А В А

Господин Министар народне привреде одлучио је, да се и у овој години приберу подаци о гајењу свилобуба у нас.

У тој цели, суд општине града Београда овим путем позива одгајиваче свилобуба, који се у овд. вароши тим баве, да предстану Статистичком одељењу ове општине најдаље до 20. овог месеца, те да даду податке потребне господину Министру народне привреде о овоме.

Из суда општине града Београда, 3. Јуна 1899. године у Београду АБр. 3931.

Н А Р Е Д Б А

Скупљање деце код Београдских цркава, кад су у њима венчања и њихово лармање и изазивање сватова, да им ситан новац бацају, било је и раније забрањено, али без стварног успеха. То долази и отуда, што децу, често пута, из личног задовољства, бацањем новца намамљују на скупљање и сами сватови, те тиме и они доприносе, да се овај ружан обичај продужава.

Да би се у будуће овоме стало на пут, Управа града Београда, у интересу одржања реда и поредка, тишине, мира и спокојства грађана, на основу § 326. кривичног закона, издаје ову

Наредбу:

1. Забрањује се скупљање деце код цркава, кад су у њима венчања. Деца која се ту нађу, казниће се полициски, ако су преко 12 година старости, а ако су испод ових година предаваће се родитељима или стараоцима, да их они казне. Баца предаваће се својим школским властима.

2. Сватови, који буду бацали новац деци код цркве или на улици кад са венчања пођу, и тиме децу мамили на скупљање и неред, казниће се по наведеном пропису закона.

Тако исто казниће се и родитељи или старатељи оне деце испод 12 година старости, што су им дозволили, да без њиховог надзора, изађу пред цркву кад су венчања, и да ту својом виком и лармом праве неред.

Ова наредба важи од данас.

Из канцеларије Управе града Београда, 3. маја, 1899. год. № 10602, у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

26. Маја 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г. г. М. Ј. Вожић, Дамјан Стојковић; Борђе Соколовић; А. Н. Крмановић; Стојан Пајкић; Бока Тошић; Мијаило Миловановић; Трифун Борђевић, Голуб С. Јавић; Ив. Ивковић; К. П. Михајловић; Младен Николић; Јаков Алкалај, Милов. Миланковић; Јанаћ М. Јанковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. Маја и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 3890, 3892, 3984, 3860, 3977, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Стеван Гојковић зајмодавац, Драга Димитријевић-Митрићевић, Борђе С. Новаковић адвокат и Петко Стојановић банштован, да су му непознате Катарина жена Владимира Смутека и Анка Гргурићева служавка, да Светозар Хранисављевић надничар, није грађанин београдски и да према томе не може за њега ни издати уверење о његовом владању и имовном стању.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по

СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

у

СРЕДЊЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

*Мото: Трговина је један од најзначајнијих
момента у еволуцији једнога народа.*

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

(Рад награђен са 200 динара, другом Видовданском Наградом Београдске Општине од 15. Јунија 1898. г.)

(НАСТАВАК)

Односи између Дубровника и Француске нису престали све до пада Дубровачке Републике, и у овом последњем времену Дубровчани су имали у Паризу свог министра резидента.⁴⁾

12. Дубровник је, по В. Макушеву, ступио у трговинске везе са Енглеском, вероватно, при крају XII в.; али је трго-

вина са Енглеском постала знатном тек у времену Оливера Кромвела.¹⁾ Време почетка веза Дубровника са Енглеском Макушев је узео, вероватно, на основу дубровачких анала, који бележе, да је енглески краљ Ричард Лавово Срце дошао у Дубровник 1192. г. Журећи из Свете Земље у Енглеску да рестаурира своја погажена права Ричард у мало не погину у морској бури. У очајним тренуцима у морској бури овај витез владалац заветова се, да ће на месту где се буде срећно искрцао, подићи за свој спас цркву Св. Богородици. Његов брод наиђе на дубровачко острво Локрум и он ту хтеде, по својој завету, подићи цркву. На молбу дубровачког сената и по папском одобрењу, Ричардо допусти да се од његова новца подигне величанствена катедрала у част Св. Богородице (Una chiesa ad onore beatinima Vergine. Ова лепа црква пропаде у Великој Трешњи.²⁾

Дубровачки летописци Рањенић под год. 1521. и Аноним под 1548. бележе, да дубровачки бродови крцају и знатне количине енглеске робе.³⁾ Дубровчани су из

¹⁾ Истраживања с. 17 18. Торговља начавшася вѣројатно узне вѣ концѣ XII. вѣка, приобрѣтаетъ значеніе толькѣ со времени Кромвела.

²⁾ Monum. Spect. v. XXV. c. 66. — Lucari, Cop. Ristretto c. 28—29. — Cf. Engel, Gesch. Ragusa's c. 87.

³⁾ Mon. Spect. v. XIV. c. 133, 276.

Енглеске извозили поглавито енглеско сукно. Папа Климентије VII. у свом писму од 16. Фебруара 1526. г. заузима се код Британског Војводства за неке трговце Дубровчане, који су били опљачкани од Британа а били су натоварили своју лађу грубим сукном (rapnis) и другим трговинама из Енглеске.¹⁾

13. Односи Дубровачке Републике са Руском Империјом започети су за владе Петра Великог. Петар Велики беше упутно дубровачком сенату једно писмо у заповедничком тону, да допусти грофу Сави Владислављевићу, да може подићи у Дубровнику православну цркву. Дубровачка Синџорија под традиционалним веровањем да ће Православље донети и пропасти Дубровачкој Републици, у Сенату одлучно и једногласно одби молбу грофа Владислављевића, те не испуни жељу моћног руског самодршца.²⁾ Једног Дубровчанина налазимо у аудијенцији цара Петра, који се, по свом деспотском схватању, дивно дубровачком Сенату.³⁾ У своју флоту, младу своју установу, Петар Велики радо је примао Ду-

¹⁾ Theiner, Mon. Slav. Mer. t. I. §. 398. c. 285.

²⁾ В. Макуш. Мар. с. 6—8

³⁾ Starine к. XIII. c. 72.

⁴⁾ Мак. Исслѣд. с. 24.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 1315, 1361, 1362, одбор је изјавио мишљење

да се молиоцима Божидару Г. Рисимићу бравару, Сретену Н. Ресавцу и Др. Јовану Данићу могу дати тражена уверења о њиховим породичним односима.

IV

На предлог суда општинског Абр. 3388, да се попуни комисија за преглед општинских рачуна за 1898. год. на место Јована Петровића, који је престао бити одборником, одбор је решио,

да чланови комисије за преглед општинских рачуна за 1898. год. буду поред осталих и одборници г. г. Јаков Алкалај и Петар И. Јовановић.

V

Председник извештава одбор, да се решење одбора општинског од 13. Маја о. г. ГБр. 1130 о уступању земљишта фонда регулационог Фрањи Козланском не може да изврши услед решења грађевинског одбора за вар. Београд од 19. о. м. ГБр. 1201.

По саслушању овога одбор је решио,

да се решење одбора општинског од 13. Маја о. г. ГБр. 1130 задржи од извршења, а да ову ствар извиде и одбору поднесу извештај одборници г. г. М. Ј. Божић и Ђорђе Соколовић и члан суда г. Стев. Ивковић.

VI

На предлог суда општинског, одбор је решио, одобрава се кредит од тридесет и пет иљада динара за израду коцкасте калдрме од читаонице до „Национала“ и испред Касационог суда. Овај кредит да падне на терет зајма а да се исплати из овогодишњег вишка трошаринског прихода, зашта издејствовати надлежно одобрење.

VII

На предлог суда општинског ГБр. 1082, одбор је решио,

бровчане. Он је једног Дубровчанина, Флорија Беневенија, као свог изванредног посланика дипломатским послом слао у Персију.¹⁾

Пријатељски односи са Русијом покварише се за владе царице Катарине II. Када се царичин омиљеник Алексије Орлов 1768. г. као врховни команданат руске флоте појави на Средиземном Мору, он нађе Дубровчане као потајне турске савезнике.²⁾ Дубровчани су из својих битних интереса морали стајати уз Турску. Из турских земаља они су вукли највеће приходе; по турским земљама били су расејани Дубровчани и дубровачке колоније. — Дубровчани се, шта више, ослободили, да својом флотом јавно потпомажу Турке. При нападу руског контрадмирала Елфингстона уз турску флоту борила се и два дубровачка брода под заставом Светога Влаха. Многе своје убојне бродове Дубровачка Република даде гласовитим бродарима и корсарима Турцима Уцињанима, који 1772 пропалоше у оној несрећној експедицији код Патраса.³⁾ За то су се Руси непријатељски понашали према Дубровчанима. Орлову пође за руком, да похвата све

одобрава се накнадни кредит од двадесет иљада динара за насипање барџе Венеције. Овај кредит да падне на терет зајма а да се исплати из овогодишњег вишка прихода трошаринског и да се за ово издејствује надлежно одобрење.

VIII

По прочитању извештаја економног одељења АБр. 3876 одбор је решио,

да се кошење и попаша траве на општинским ливадама на Белим водама уступи за ово лето а под прописаним погодбама Бошку Стојановићу кравару за осам стотина двадесет и пет динара и пет пара.

IX

По прочитању извештаја шефа општинских лекара, АБр. 3867, да један школски лекар није у стању да врши службу како правила захтевају и како надзорник школа изискује и да је према томе неопходно потребно, да се још један школски лекар узме, — одбор је решио,

установљава се у општини београдској још један школски лекар, који да се за ову годину плати из партије буџетом одрођене за дезинфекције. Овлашћује се суд општински да учини избор овог лекара и да му плату одреди.

X

Председник износи одбору на решење нову молбу Јована Драгашевића, пензионара да му се даде накнада за нанету штету његовине имању услед нивелисања улице. По прочитању те молбе АБр. 158 и извештаја грађевинског одељења ГБр. 55. одбор је решио,

одбор не налази разлога да мења своје решење од 16. Априла 1898. године ГБр. 379 по овој ствари и одбацује ову нову молбу као неумесну.

XI

По прочитању извештаја општинског правозаступника АБр. 3026, о наплати кирије од Министарства правде за смештај канцеларија његових у згради општинској, одбор је одлучио,

дубровачке бродове и да тиме нанесе велику штету дубровачкој трговини.¹⁾ У овој својој великој невољи Дубровчани одаслаше у Петроград у лето 1771. г. свог посланика Фрању Рањенића, да замоли за милост и да изјави потчињеност Дубровачке Републике. „Ми“, пишу Дубровчани, „наше поклицаре упутисмо да покажу царском престолу руске империје нашу службу и потчињеност и надамо се, да ће одишта бити од оне велике Госпође од Истока и Севера и Југа милостиво примљени, благим оком погледани и особитим захвалностима обдарени за што већу славу и мир ове републике“;²⁾ али царица не хтеде примити дубровачког посланика. Дубровчанима беше много стало до милости руског двора, па се чак обратисе и оном великом швиндлеру Шћепану Малом, да и он „лажни цар Петар III“ поради код Орлова, да Дубровчани задобију пређашњу љубав и милост руског двора.³⁾ Најзад се тај конфликт заврши повољно за Дубровчане: Дубровчани се ослободисе тешке руске пресије, и само се обвезаше, да ће у свој

да ову ствар проуче и поднесу одбору извештај одборници г. г. Н. Петровић, Ив. Ивковић и Дим. Тадић.

XII

Председник износи одбору на решење предлог одборника за проширење тротоара на Теразијама. —

По прочитању тога предлога и по прегледу поднетог плана, одбор је после поименичног гласања са 13 гласова против 3 решио,

да се тротоари на Теразијама прошире према овом предлогу и поднетоме плану.

XIII

По прочитању молбе Стевка Петровића и Блаже Вељковића из села Побожја код Скопља у Турској АБр. 3770, којом моле за помоћ, одбор је решио,

да се молиоцима изда из општинске касе као помоћ две стотине динара. Суд општински да определи из које буџетске партије да се ова помоћ исплати.

XIV

По прочитању молбе Јелене удове Петра Савића, одбор је решио,

да се молитељици издаје из општинске касе а из партије за издржавање сиротиње по двадесет динара месечно од петнаестог овог месеца.

XV

По прочитању молбе Стојана М. Ђурђевића, учитеља у пензији АБр. 3651, да му општина издржава сина на страни ради изучавања технике, одбор је решио,

да се ова молба одбаца.

XVI

По прочитању молбе Николе Тасића месара АБр. 3513, да се ослободи плаћања таксе трошаринске, кад са својих обора улази у варош, и по прочитању извештаја Управе трошаринске АБр. 3629, одбор је решио,

да се молилац одбије од овог тражења.

град примити руског консула и руски се консул настани у Дубровнику 1778. г.⁴⁾

14. Дубровник је имао трговинских и политичких веза и са Маџарском. Дубровачки трговци улазили су у ону монотону српско-маџарску равницу кроз Босну, Срем и Сремску Краљевину. У дубровачким се књигама под г. 1302. и 2312. помиње, да се Дубровчани баве по Срему и одлазе у Маџарску.²⁾

Велико Веће 18. Јануара 1326. год. донесе одлуку, да дубровачки трговци, кад односе трговине у Маџарску, плаћају Општини на име царине 2% (duo pro centenario pro doana)³⁾ Мало Веће 1332. г. 21. Маја изабра Годора Петрановића и Феликса Градића за капетане и по мору и по суху каравана који одлази у Босну и у Маџарску.⁴⁾

Политички односи и трговинске везе између Дубровачке Републике и Маџарске Краљевине повећале су се, када Дубровник г. 1358., прими корисну протекцију маџарског краља. Знаменитом повељом од 27. Маја 1358. г. маџарски краљ Људевит Велики загарантова Дубровчанима слободно

¹⁾ В. Макуш. Мат. с. 6—7.

²⁾ Макуш. Мат. с. 20—23.

³⁾ Јб.

¹⁾ Јб. с. 119—120. — Rad к. LIV. 154. Engel, Gesch. Ragusa's с. 266.

²⁾ Rad к. III. с. 169.

³⁾ Јб. с. 172—173.

¹⁾ Макуш. Мат. с. 40—41.

²⁾ Mon. Spect. v. XXII с. 45.; v. XXIX. с. 27.. 68

³⁾ Јб. v. XXIX. с. 190.

⁴⁾ Јб. v. XIII. с. 341.

XVII

По прочитању молбе Ивка Ивковића председника суда и извештаја водоводног одељења АБр. 3727, одбор је решио,

да се молилац ослободи плаћања споредне таксе водоводне за његову кафану код „Моруне“ за све време, за које није радила. —

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

28. Маја 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г. г. Стев Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г. г. Васа Николић, Михаило С. Протић, М. Ј. Божић, Ђорђе Н. Соколовић, Ђорђе Тошић, Младен Николић, Стојан Пајкић, Дамјан Стојковић, Ник. Спасић, Богоје Јовановић, Н. Петровић, Ивко Ивковић, Голуб С. Јањић, Д. Тадић, М. Петронијевић, Ђ. Пантелић, Ј. Алкалај, Милов. Миленковић, Ђ. Димитријевић, Мих. Јовановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 26. Маја о. г. и примљен је без измена.

II

По прочитању молбе СтБр. 1373. одбор је изјавио мишљење,

да се Танасију Николићу жандармеријском официру може дати тражено уверење о породичном односу пок. Николе Јовановића бив. ноћн. стражара.

III

Председник извештава одбор, да је друштво Краљ Дечански послало општини писмену захвалницу за учињени поклон у 1500 дин. за довршење друштвене зграде.

Одбор је примио к знању,

ову писмену захвалницу.

IV

По прочитању молбе Јована Петровића — Хади Максимовића и извештаја књиговодства АБр. 3739, одбор је решио,

да се молилац ослободи плаћања интереса на дуг свој општини, ако главницу у четир стотине и педесет динара одмах плати, у противном, биће дужан и сав интерес платити.

вршење трговачких послова по Мађарској Србији и Млетачкој и ако би краљ био у рату или завади са Србима и са Млетчанима.¹⁾ И ово право Дубровчанима потврдише и прејамници Људевита Великог. У опште Дубровчани су уживали велику љубав мађарских владалаца.

Не само да су Дубровчани одлазили у Мађарску, него су и мађарски трговци долазили у Дубровник. Ово потврђује једна одлука Малога Већа. На својој седници 28. Септембра 1379. Мало Веће допушта неким мађарским трговцима да могу извести из Дубровника „duas salmas olei.“²⁾ —

На двору мађарског краља Матије Дубровчани су имали свога амбасадора, који је штитио интересе своје Општине.³⁾

Мађарски краљ Владислав 25. Јануара 1502. г. даје Дубровчанима повластицу, да дубровачки грађани и трговци могу слободно возити своје трговине у Мађарску и Будим и да могу, плативши законом одређену царину, свуда по земљи на мало трговати, као што тргују будимски грађани и остали мађарски поданици. Сем тога краљ наређује властима и општинама

¹⁾ Јб. v. XXII. c. 141. — Starine к. I с. 144.

²⁾ Mon. Spect. v. XXVIII. c. 241.

³⁾ Јб. v. XXII. c. 365.

V

Председник износи одбору на решење процену земљишта Пери Павловића, што се експроприше за регулисање улице Бранкове.

По прочитању те процене ГБр. 3197/98 одбор је решио,

да се Пери Павловићу књиговесцу исплати из регулационог фонда за експроприраних десет кв. метара и шездесет квадр. сантиментра, за регулисање Бранкове улице, по тридесет динара од квадратног метра, свега три стотине и осамнаест динара у сребру.

VI

По прочитању извештаја одборске комисије о томе, на којим местима у вароши да буду слагалишта дрварска и за грађу, одбор је решио,

да се овај извештај у свему усвоји с тим, да дрварско слагалиште на Сави буде привремено, док се не буде нашло друго угодније место за тај крај вароши.

VII

Одборник г. Милутин Ј. Божић подноси писмен предлог ради установљења болничког и пензионог фонда званичника и служитеља општине београдске.

По прочитању тога предлога, одбор је решио,

прима се овај предлог у начелу; да се исти предлог стави на дневни ред ради решавања о њему.

VIII

Председник износи одбору на решење поновну молбу Николе Д. Кики, да се изврши регулација његовог имања.

По прочитању те молбе АБр. 1472, одбор је решио,

да одборници г. г. Голуб С. Јањић и Ђорђе Соколовић и општински инжињер проуче ову ствар и поднесу одбору извештај са мишљењем.

IX

По прочитању молбе Браће К. Дајмак АБр. 2749/97 и извештаја грађевинског одељења ГБр. 3556, о регулисању њиховог имања, одбор је одлучио,

нарочито будимској, да дубровачким трговцима, кадгод буду долазили са својим трговинама у њихову средину; допусте продавати и куповати.¹⁾

Када турски победоносни Јаничари после Мохача пронеше турску власт кроз оне суморне пусте, дубровачки трговци још и више почеше ићи трговачким пословима у Мађарску. По освојењу Будима султан Сулејман Дубровчанима потврди старе слободе и повластице мађарских краљева; тада Дубровчани закупише и будимску царину.²⁾

У XVI. в. у Пешти је била дубровачка колонија.³⁾ И у Темишвару је била у XVI. в. дубровачка колонија, која 1582. године 6. Фебруара упути папи Гргуру једно писмо ћирилицом писано.⁴⁾

15. У XVI. и XVII. веку било је доста дубровачких колонија по Влашкој и Бугарској, на доњем Дунаву. У свима већим трговачким местима по овим земљама било је Дубровчана: у Исакици (у Добручи на Дунаву), Баби, Исмајилу, Тулчи, Килији, Вендери, Ажermanу, Провадији, Си-

¹⁾ Rad к. VII. с. 259.

²⁾ Rad к. VII. с. 264. — Engel, с. 202—203.

³⁾ Rad к. CXII. с. 207. (Унгнадов путописац од 1572. године). —

⁴⁾ Mon. Spect. v. XXIII. §. 1119. с. 320—321.

да се сопственици Браћа К. Дајмак унитају, да ли пристају, да за исплату њиховог земљишта, што се има за улицу експроприсати, чекају регулациони фонд за две године без интереса, па ако пристају, да се изврши процена земљишта по садашњем грађевинском закону за вар. Београд.

X

По прочитању извештаја грађевинског одељења ГБр. 3396 о регулисању имања Милице Г. Триковићке на палидулском тргу, одбор је одлучио,

да се регулација овог имања изврши и да се ради процене земљишта одреде нови процениоци по грађевинском закону за вар. Београд.

XI

По прочитању молбе А. Матића АБр. 3546, да се изврши регулација његовог имања, одбор је одлучио,

да се изврши регулација овог имања А. Матића сходно решењу одбора од 20. Окт. 1897. г. АБр. 2557.

XII

По прочитању молбе Драгољуба К. Јовановића пензионера АБр. 3404, којом тражи накнаду штете нанете његовом имању приликом нивелисања улице, и по прочитању извештаја општинског правозаступника, одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 6 решио,

да се ова молба одбаци.

XIII

По прочитању молбе Магацијског еснафа АБр. 3775, да општина подигне модерну зграду за кантар на житном тргу, одбор је после поименичног гласања са 14 гласова против 6 (2 нису гласали) решио,

да за подизање модерне зграде за кантар на житном тргу притекне општина у помоћ еснафу трговачко магацијском са четири иљаде динара, која сума да се исплати из партије буџетом одређене за калдрмисање улица.

листрији, Варни, Никопољу, Трнову, Варни Рушчуку, Разграду, Букурешту, Трговишту, Кампиолонгу, Брајили и ш. д.¹⁾

Интересни, већином статистички подаци о тим дубровачким колонијама налазе се у документима, које је публикувао † фра *Евсевије Ферменцин*-у XVIII. vol. *Memoria Spectantia*.

У потпису једне молбенице католичке општине у Краљеву (*Craglievo*) у Влашкој управљене Папи (XVII. в.) налазе се потписи многих Срба, избеглих, можда, из Тирповачке Катастрофе. Ту је молбеницу потписао и трговац Матија Дубровчанин: „Et io Matteo Raguseo mercante scrissi questo ad istanza di tutti li sorpadetti cattolici et affermo come di sopra.“²⁾

У путописном дневнику Јакова Бонгарса од 1585. г. у Букурешту се помиње фрањевачки манастир и дубровачка властела.³⁾

По једној католичкој статистичкој релацији од 1643. г. било је у Кампиолонгу (*Campolongo*) 500 душа, у Трговишту 100, у Букурешту 10 Дубровчана.⁴⁾

¹⁾ Види и ср. Rad к. VII. с. 184; к. CV. с. 156—162, 183. — Engel, с. 165.

²⁾ Mon. Spect. v. XVIII. с. 149.

³⁾ Rad к. CXXXIII. с. 104, 106.

⁴⁾ Mon. Spect. v. XVIII. с. 137.

XIV

По прочитању накнадног извештаја проценивачке комисије о извршеној процени имања А. Христовула (Катарине Рајковић) Гбр. 1175, који је извештај поднет услед решења одбора од 14 Апр. о.г. Гбр. 3017/98 год. одбор је одлучио,

овлашћује се председник општине да са сопственицом имања овог ступи у погодбу, не би ли постигао јефтинују цену за откуп потребног земљишта за отварање улице Вишњићеве, па да резултат преговора поднесе одбору на решење.

XV

Председник саопштава одбору, да ће се сутра 29. о. м. у 11 часова пре подне у Саборној цркви давати парастос блаженоупокојеном Кнезу Михаилу, и позива одборнике, да овом парастосу присуствују.

Одбор је примио к знању,

овај позив председника општине.

О Г Л А С

По одобрењу Г. Министра Грађевина од 21/IV 1899 год. Бр. 2676, Начелство ово држаће на дан 13 Јуна 1899 год. од 9—12 сати пре подне у II грађевинском одељку у Београду усмену лицитацију за реконструкцију горњег строја на мосту преко Остружничке реке у селу Остружници.

Предрачунска сума за ову реконструкцију износи 1961·26 динара а кауција полаже се у напред према закону у суми од 300 динара у новцу или вредним државних папирима.

План предрачун и услови за ову реконструкцију могу се видети сваког радног дана у II грађев. одељку Начелства у канцеларији ср. врачарског

Гбр. 567. Из канцеларије Начелства окр. подунавског 22 маја 1899 год. у Смедереву.

По релацији никопољског бискупа *Филипа Станиславова* од 1659. г. било је: у *Трнову* 17 дубровачких кућа а 170 душа; у *Трнову* је дубровачка колонија имала своју цркву; у *Рушчуку* 9 кућа а 80 људи; у *Силистрији* 3 куће; у *Разграду*, *Шумену*, *Варни*, *Исмајилу* и *Акерману* по 2; у *Провадји* и *Chielia Nova Civitas* по 5.¹⁾

По лепој релацији *фра Антонија Стеванија*, никопољског бискупа од 30. Августа 1685. г. било је Дубровчана у Никопољу, Трнову, Рушчуку, Силистрији, Варни, по Добручи.²⁾

15. У најважнијим трговачким местима на Цариградском Друму, од вајкада главној трговинској артерији Балканског Полуострва, било је дубровачких факторија. Дубровчана је било у XVI. в., како бележи знаменити путописац Катаринио Зено 1550. г., и у Цариграду, у Пери, најзнатнијем цариградском тржишту³⁾ У XVIII. веку Дубровчани су имали у Цариграду ђенерални консулат,⁴⁾ који је имао да штити

¹⁾ Jb. c. 262., 263., 264., 265.

²⁾ Jb. c. 299—300. Si travano anche nella diocesi Martianopolitana ancora di quelle di Dobruca, civè Varna, Fomi e Dyrostore in molti luochi christiani mercanti Ragusei et altri amogliati, dispersi in quà in là.

³⁾ Rad. k. LXII. c. 121.

⁴⁾ Engel c. 330. (Путописни дневник једног дубровачког посланства.)

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогуће допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат	0·40	динара
б) за чишћење димњака простог	0·20	"
в) " " " на два спрата	0·40	"
г) за чишћење гвозденог шпархерда	0·40	"
д) за чишћење зиданог шпархерда	0·40	"
ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама	1—	"
е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више	0·40	"
ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра	0·20	"
з) за испаливање димњака	1·50	"
и) за чишћење типлова на пекарницама од типла	0·20	"

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајџије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваког без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилушки

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — 1099·93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — 1684·57 д.

II. Пракљење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 6— д.
- б) Од акова — — — — — 0·30 д.

дубровачке колонијена Цариградском Друму и дубровачке трговце који су одлазили у Малу Азију, бродили по Црном Мору и Дунаву.

Сви знатнији путописци, који су путовали Цариградским Друмом налазе дубровачке колоније у Софији, Пловдиву и Једрену.

По белешци једног папског визитатора који је у кратко описао свој пут од Цариграда до Новог Пазара 1581. године у Пловдиву се налазиле 4 дубровачке куће. Малени на броју Дубровчани немаћаху за своје духовне и религијске потребе ни цркве, ни капеле, ни свештеника и за то ови пловдивски Дубровчани, као ревносни Хришћани, ићаху о Ускресу и Божићу у Софију или у Једрене, да у овим местима у многобројној средини својих земљака проведу ове светле празнике.¹⁾

У Пловдиву је било Дубровчана и у XVII. в., јер их спомиње и Капрарин путописац Ђовани Бенађија 1610. г.²⁾ и Бенети 1680.³⁾

Шта више и под крај XVIII. в. било је много Дубровчана у Пловдиву, где су се бавили трговачким послом.¹⁾

На Цариградском Друму од Београда до Цариграда најача дубровачка колонија кроз XVI., XVII. и XVIII. в. била је у Једрену. Знатнији путописци Новог Века које је стигао да публикује † П. Матковић, спомињу редовно дубровачку колонију у Једрену. Још при крају XVIII. в., 1792. г., врло многи Дубровчани посећивали су Једрене, ту су Дубровчани имали свој вице-консулат, који је зависио од цариградског ђенералног консулата.²⁾

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

¹⁾ Engel c. 328. Белешка у једном путописном дневнику дубровачког посланства од 1792. г.: Filippopoli, cita molto abitata e mercantile una volta assai pregueantata da Ragusei a motivo del comercio.

²⁾ Fngei c. 330. Andrianopoli, cita bellissima, popolatissima, e molto mercantile, pregueantata pure de Ragusei, che ivi tengono un vice-consule, dipendente da quello di Constantinopoli. — Ср. Dr. K. Jireček, Heerstrasse страна 132—133. —